

[Socialministeren.]

Invalideretten faar om de enkelte Invalider, der er henvist til Skolen, fremgaar det, at Arbejdet er i høj Grad frugtbringende.

I øvrigt vil jeg gerne benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at det over for mig er oplyst, at det ikke er Meningen, at Arbejdsskolen skal foretage en egentlig Oplæring af Invaliderne, en saadan Oplæring foretages hos private Mestre rundt om i Landet eller paa Samfundet og Hjemmet for Vanføre. Det, Arbejdsskolen tilsigter, er at faa Invaliderne ud af deres Følelse af, at de ikke mere kan bestille noget, og at faa dem i Gang, og de Aarsberetninger, Skolen afgiver, viser, at Skolen i de fleste Tilfælde har Held med sig hertil.

Naar det ærede Medlem saa spurgte, om Skolen bliver nøje kontrolleret, kan jeg henvise til mine Udtalelser om, at der bliver afgivet indgaaende Indberetninger om hvert enkelt Tilfælde til Invalidforsikringsretten. I øvrigt skal jeg oplyse, at der i Repræsentantskabet er Medlemmer baade for Landsforeningen af Vanføre og Lemlæstede, Københavns Kommune, Arbejdernes Fællesorganisation i København, De samvirkende Sygekasser i København, Sygekasseløgenes Organisation, Sygekassen „Fremtiden“ og Samfundet og Hjemmet for Vanføre. Et saadant Repræsentantskab skulde efter min Mening have de bedste Forudsætninger for at føre en indgaaende Kontrol med, at Skolen arbejder rigtigt, efter de fastlagte Retningslinier, og der har ikke for Ministeriet foreligget noget, som kunde tyde paa, at dette ikke skulde være Tilfældet.

Endelig fremsatte det ærede Medlem Hr. Carsten Raft i Gaar en Kritik af forskellige Punkter med Hensyn til Funktionsnærloven og gav derunder bl. a. Udtryk for en Formodning om, at Ministeriets Embedsmænd ikke har haft med denne Lov at gøre. Det ærede Medlem er sikkert bekendt med, hvorledes denne Lov blev til, idet den er blevet udarbejdet af et Rigsdagsudvalg, og Ministeriets Departement har ikke haft Lejlighed til at tage Stilling til selve Lovens Formulering ud over, at der blev stillet en af Ministeriets Sekretærer til Raadighed for det paagældende Rigsdagsudvalg (*Christmas Møller*: Det er ikke rigtigt) ved Formuleringen af visse Bestemmelser. Dette i Forbindelse med, at der ikke i Loven er tillagt Ministeriet nogen Beføjelse til at fortolke Loven, og at Ministeriet saaledes er afskaaret fra at yde noget Bidrag ved Lovens Praktisering, har naturligvis medført forskellige Vanskeligheder.

Jeg vil ikke afvise, at Loven paa sine Steder ikke er klar. Det ærede Medlem rejste Spørgsmaalet om Ønskeligheden af en teknisk Revision af Loven. Loven indeholder jo selv Hjemmel til en Revision i Rigsdagssamlingen 1941—42, men ud fra, hvad jeg lige har sagt, har jeg i og for sig ikke noget imod at imødekomme et eventuelt Ønske i den Retning, hvis der rejses Spørgsmaal herom fra de Partier, som har stemt for denne Lov; og for det ærede Medlem af det Parti, der i sin Tid tog Initiativet til denne Lov, vil det jo være nærliggende at undersøge Mulighederne herfor.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg finder det nødvendigt at sige et Par Ord i Anledning af nogle Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Vanggaard i Gaar fremsatte med Hensyn til Tilskuddet til Provinsmuseer. Det ærede Medlem taler om disse „elendige Smaabeløb“, der stilles til Raadighed for Provinsmuseer. Over for det ærede Medlems Udtalelser, første Gang han havde Ordet, udtalte jeg, at jeg var velvilligt stemt over for Spørgsmaalet om at skaffe større Støtte. Naar det ærede Medlem imidlertid fremstiller Forholdet saadan, at det er ham, der er stærkt interesseret i at støtte disse Provinsmuseer, og det er andre, der er imod, at denne Støtte ydes, er det nødvendigt for mig at gentage, at den Velvilje, det ærede Medlem og hans Meningsfæller i sin Tid udviste over for Provinsmuseerne, bestod i at skære et Beløb, som det ærede Medlem anser for elendigt lille, ned med 10 pCt., medens der under det nuværende Ministerium er foregaaet det, at de 20 000 Kr., der oprindeligt var til Raadighed, er fordoblet, og at man desforuden til Bygninger har givet meget betydelige Beløb, som heller ikke har været givet før.

Paa denne Baggrund vil det ikke være muligt for det ærede Medlem at stille sig op som den, der i særlig Grad repræsenterer Ønsker om større Støtte til Provinsmuseer. Naar jeg i det hele taget igen rører ved dette Spørgsmaal, som jo i sig selv ikke er meget stort, skyldes det væsentlig, at det ærede Medlem i sin Tale gav Udtryk for en Opfattelse, som ikke kan staa uimodsagt. Det ærede Medlem siger, at det kan kun skyldes manglende Interesse eller ligefrem Uvilje, naar der ikke findes et større Beløb til Raadighed for disse Provinsmuseer. Og dernæst:

„I min første Tale var jeg inde paa, at naar noget saadant er Tilfældet her i Landet, skyldes det vistnok, at det ligger i de storpolitiske Forholds Udvikling,